

بنی هاشم و سایر فرزندان و بستگان آن حضرت بودند و چون این کلمات به پایان رسید، رو به جانب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و سایر آقازادگان کرد و ایشان را تعزیت و تسلیت گفت، سپس همگی به کوفه بازگشتند، در هر صورت مسجد صعصعه از مساجد شریف کوفه است و جماعتی امام زمان (صلوات الله علیه) را در ماه رجب، در آن مسجد مبارک مشاهده کرده‌اند، که دو رکعت نماز بجا آورده و این دعا را خوانده است: «اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمِنِّ السَّابِغَةِ وَالْأَلَاءِ الْوَازِعَةِ...» و ظاهر عمل آن حضرت نشان می‌دهد که این دعا مخصوص این مسجد شریف و از اعمال آن است، نظیر دعاهای مسجد سهله و زید، اما چون در ماه رجب بوده است این دعا را خوانده‌اند و احتمال داده شده که شاید این دعا از دعاهای ایام رجب باشد، بنابراین در کتب علما در اعمال ماه رجب ذکر شده و ما نیز چون این دعا را در اعمال ماه رجب ذکر کرده بودیم به همان جمله اکتفا کردیم و به تکرارش نپرداختیم، هر که بخواهد می‌تواند مراجعه کند ان شاء الله تعالی.

فصل هفتم

در فضیلت زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام و آدابی که زائر آن جناب باید در راه زیارت و در آن حرم مطهر رعایت کند و کیفیت زیارت آن حضرت و آن در سه مقصد است:

مقصد اول: در فضیلت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام

بدان که فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از دایره بیان بیرون است و در روایات بسیاری وارد شده که معادل حج و عمره و جهاد و بلکه به مراتب بالاتر و افضل است و باعث مغفرت و سبکی حساب و بالا رفتن درجات و اجابت دعاها گشته و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیاد شدن روزی و برآمدن حاجات و برطرف شدن غصه‌ها و گرفتاریهاست و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگی از حقوق پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم است و دست کم ثوابی که نصیب زائر آن قبر شریف می‌شود، این است که گناهانش آمرزیده شده و حق تعالی جان و مالش را حفظ کند، تا او را به اهلش بازگرداند و چون روز قیامت شود،

خدا او را حافظتر از دنیا خواهد بود و در روایات بسیاری آمده: زیارت آن حضرت غم را زایل و شدت جان دادن و هراس قبر را برطرف می‌کند و هر مالی که در راه زیارت آن حضرت خرج شود، هر دره‌می برای او به هزار درهم، بلکه به ده هزار درهم حساب می‌شود و چون به طرف قبر آن حضرت رود، چهار هزار فرشته از او استقبال کنند و چون بازگردد، او را مشایعت می‌کنند. پیامبران و اوصیای آنها و امامان معصوم و ملائکه سلام الله علیهم اجمعین به زیارت آن حضرت می‌آیند و برای زائران آن حضرت دعا می‌کنند و ایشان را بشارتها می‌دهند و حضرت حق به جانب زائران آن حضرت، پیش از نظر به اهل عرفات نظر می‌فرماید و هرکسی در روز قیامت آرزو می‌کند، ای کاش زائر آن حضرت بود، بخاطر بسیاری کرامت و بزرگواری زائران آن جناب که در آن روز مشاهده می‌کند، روایات در این باب بی‌اندازه است و ما در ضمن زیارات مخصوصه [صفحه ۱۰۷۴] اشاره به بخشی از فضیلت زیارت آن حضرت خواهیم کرد در این قسمت فقط اکتفا به ذکر یک روایت می‌کنیم:

ابن قولویه و کلینی و سید ابن طاووس و دیگران به سندهای

معتبر از ثقة جلیل القدر معاویة بن وهب بجلی کوفی، روایت کرده‌اند که گفته: زمانی خدمت امام صادق علیه السلام رفتم، آن حضرت را در مصلاّی خویش مشغول نماز دیدم، صبر کردم تا نمازش به پایان رسید، پس از آن شنیدم با پروردگار خود مناجات می‌کرد و می‌گفت: ای خدایی که ما را به کرامت مخصوص کردی و به ما وعده شفاعت دادی و علوم رسالت را به ما عنایت کردی و ما را وارث انبیا قرار دادی، و امتهای گذشته را به ما ختم فرموده و ما را به وصیت پیامبر اختصاص داده و علم گذشته و آینده را به ما عطا فرموده و دلهای مردم را به جانب ما میل داده‌ای: **اغفر لی و لإخوانی ، وَ زُوَّارِ قَبْرِ أَبِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمَا .** آنان که اموال خود را خرج کرده‌اند و بدنهای خود را از شهرها بیرون آورده‌اند، به خاطر رغبت در نیکی ما و امید به ثوابهای تو، در امر صله به ما و برای شاد نمودن پیامبرت و اجابت کردن امر ما و به علّت خشمی که بر دشمنان وارد کرده‌اند و قصد ایشان از این عمل خشنودی توست، پس ایشان را از جانب ما به خشنودی جزا

ده، و شب و روز آنها را حفظ کن و در اهل و اولادشان که در وطن گذاشته‌اند خلیفه آنان باش به خلافت نیکو، و رفیق ایشان باش و شرّ هر جبار معاند و هر ضعیف و شدید از آفریدگانت و شرّ شیاطین جن و انس را از آنان دفع فرما، و به ایشان زیاده از آنچه از تو امید دارند عنایت کن، امید به تو در دور شدن از وطنهایشان، و اختیار کردنشان ما را، بر فرزندان و اهالی و خویشان خود. خدایا دشمنان، بیرون آمدن آنان را به زیارت ما عیب گرفتند، و این مخالفت دشمنان مانع ایشان از قصد و بیرون آمدن بسوی ما نشد،

فَارْحَمِ تِلْكَ الْوُجُوهُ الَّتِي غَيَّرَهَا الشَّمْسُ ، وَ ارْحَمِ تِلْكَ

و رحم کن

آفتاب تغییر داده

آن صورتها را که

پس رحم کن

الْحُدُودَ ، الَّتِي تُقَلَّبُ عَلَى قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ؛

امام حسین علیه السلام می گردانند.

بر قبر

گونه‌های آنان را که

و رحم کن آن دیده‌ها را که برای دلسوزی بر ما اشکشان جاری شد و رحم کن آن دلها را که زاری کردند، و سوختند برای مصیبت ما، و رحم کن آن صداها را که در مصیبت ما بلند کرده‌اند. خدایا آن جانها و بدنها را به تو می‌سپارم، تا آنها را از حوض کوثر در روز تشنگی سیراب کنی و پیوسته آن حضرت به این صورت در سجده دعا

می کرد، چون فارغ شد، عرضه داشتم، این دعایی که من از شما شنیدم، اگر در حق کسی می کردید که خدا را نمی شناخت، گمان داشتم هرگز آتش دوزخ به او نرسد، و الله آرزو کردم که آن حضرت را زیارت کرده بودم و حجّ انجام نداده بودم!! امام فرمود: تو چه بسیار نزدیکی به آن حضرت، تو را از زیارت چه چیز مانع است؟ ای معاویه ترک زیارت مکن، گفتم: فدایت شوم، نمی دانستم این اندازه فضیلت دارد، فرمود: ای معاویه، آنها که در آسمان برای زیارت کنندگان آن حضرت دعا می کنند، زیاده از آنهایند که در زمین دعا می کنند، زیارت آن حضرت را برای ترس از احدی ترک مکن، که هر کس به خاطر ترس، ترک زیارت کند آن قدر حسرت می برد، که آرزو کند ای کاش به اندازه ای نزد قبر آن حضرت می ماندم که در آنجا دفن می شدم! آیا دوست نداری خدا تو را در میان آنهایی که رسول خدا و علی و فاطمه و امامان معصوم علیهم السلام بر آنها دعا می کنند ببیند؟ آیا نمی خواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت با آنان مصافحه می کنند؟ آیا نمی خواهی از آنها باشی که در قیامت وارد شوند و هیچ گناهی بر آنها نباشد؟ آیا نمی خواهی از آنها باشی که در قیامت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم با آنان مصافحه می کند؟!

مقصود دوم: در آداب است که زائر حضرت سیدالشهدا علیه السلام

باید آنها را در راه زیارت و در آن حرم مطهر مراعات کند

و آن چند چیز است: اول: پیش از آن که از خانه بیرون رود، سه روز روزه بدارد و روز سوم غسل کند، چنان که امام صادق علیه السلام به صفوان دستور العمل دادند و در ذکر زیارت هفتم [صفحه ۱۰۴۶] خواهد آمد و شیخ محمد بن مشهدی در مقدمات زیارت «عیدین» ذکر فرموده که چون زیارت آن حضرت را اراده کنی، سه روز روزه بدار و روز سوم غسل کن و اهل و عیال خود را نزد خود جمع کن و بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوِدُّكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَ أَهْلِي، وَ مَالِي وَ وَ لَدِي،

خدایا من امروز به تو می سپارم خودم و خاندانم و مال و فرزندانم،

وَ كُلِّ مَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلٍ، أَلشَّاهِدَ مِنْهُمْ وَ الغَائِبَ. اللَّهُمَّ

و هر که را به شکلی از من بوده، حاضرشان و غایبشان را. خدایا

احْفَظْنَا [بِحَفِظِكَ] بِحِفْظِ الْإِيمَانِ، وَ احْفَظْ عَلَيْنَا. اللَّهُمَّ

نگهدار ما را با نگهداری ات به نگهداری ایمان، و بر ما حافظ باش. خدایا

اجْعَلْنَا فِي حِرْزِكَ، وَ لَا تَسْلُبْنَا نِعْمَتَكَ، وَ لَا تُغَيِّرْ مَا بَنَا مِنْ

ما را در پناهت قرار ده، و نعمتت را از ما مگیر، و آنچه ما راست از

نِعْمَةٍ وَ عَافِيَةٍ، وَ زِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ، إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ. آنگاه

نعمت و سلامت کامل تغییر مده، و از فضلت بر ما بیفزای، که ما مشتاق به سوی توایم.

از منزل خود با حال خشوع بیرون رو و بسیار بگو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ»؛ و ثنای خدا بر زبان جاری کن و بر پیامبر و آتش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صلوات فرست و به آرامی و وقار حرکت کن، روایت شده: خدا از عرق زائر قبر امام حسین علیه السلام از هر قطره‌ای هفتاد هزار فرشته خلق می‌کند، که خدای تعالی را تسبیح می‌کنند و از خدا آمرزش می‌خواهند برای او و زائران آن حضرت تا روز قیامت برپا شود. دوّم: از حضرت امام صادق علیه السلام نقل شده چون به زیارت امام حسین علیه السلام بروی، آن حضرت را محزون و غمناک و ژولیده‌مو و غبارآلوده و گرسنه و تشنه زیارت کن که آن جناب با این احوال شهید شد و حاجات خود را بخواه و از کربلا بازگرد، و آن را وطن خود قرار مده. سوّم: زائر در سفر زیارت آن حضرت توشه خود را از غذاهای لذیذ مانند بریانی و حلواجات قرار ندهد، بلکه خوراکش را نان با شیر یا ماست تهیه ببیند.

از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: شنیدم جماعتی به زیارت امام حسین علیه السلام می‌روند، و با خود سفره‌هایی برمی‌دارند که در آنها بزغاله‌های بریان و حلواجات هست، اگر به زیارت قبر پدران یا دوستان خود

بروند قطعاً این خوراکیها را با خود بر نمی دارند. در حدیث معتبر دیگری نقل شده است که امام صادق علیه السلام به مفضل بن عمر فرمود: زیارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آن است که زیارت نکنید، و زیارت نکنید بهتر از آن است که زیارت کنید، مفضل عرضه داشت: پشتم را شکستی! فرمود: و الله اگر به زیارت قبر پدران خود بروید، اندوهگین و غمناک می روید، و به زیارت آن حضرت که می روید سفره‌ها با خود برمی دارید، درحالی که باید ژولیده‌مو و گردآلود بروید.

مؤلف گوید: پس برای اغنیا و تجار چه اندازه شایسته است، که این مطلب را در این سفر ملاحظه کنند و هرگاه در شهرهایی که تا کربلا بین راه ایشان است، عده‌ای از دوستانشان ایشان را دعوت و میهمانی می کنند و در زمان حرکت سفره‌های آنان را از پخته‌های لذیذ، و مرغ بریان و سایر غذاها پر می کنند، نپذیرند و بگویند: ما مسافر کربلا هستیم، و برای ما تغذیه به این غذاها شایسته نیست. شیخ کلینی روایت کرده: بعد از شهادت حضرت سید الشهداء علیه السلام همسر کلیه آن حضرت اقامه عزا نمود، گریست و سایر زنها و خدمتکاران گریستند، تا حدی که

اشکهای آنها خشک شد، از جایی برای آن مخدّره «جونی» هدیه فرستادند، که معنی آن را مرغ قطا گفته‌اند، این هدیه برای این بود که از خوردن آن در گریستن بر امام حسین علیه السلام قوّت بگیرند، چون آن بانوی محترمه آن را دید پرسید چیست؟ گفتند: هدیه‌ای است که فلانی برای شما فرستاده، تا در ماتم امام حسین علیه السلام به آن استعانت بجوئید، فرمود: «ما که در جشن عروسی نیستیم، ما را چه به این خوراک؟» پس دستور داد تا آن را از خانه بیرون بردند.

چهارم: از مسائلی که در سفر زیارت امام حسین علیه السلام مستحب است، تواضع و فروتنی و خشوع و راه رفتن همانند بنده ذلیل است، پس کسانی که در راه زیارت آن حضرت، بر این مرکبهای جدید سوار می‌شوند، باید خیلی متوجه خود باشند، که بر سایر زائران و بندگان خدا، که به سختی و مشقّت به کربلا می‌روند، بزرگی ننمایند و تکبر نوزند و آنان را به چشم حقارت نبینند. علما در احوال اصحاب کهف نقل کرده‌اند که آنها از خاصان دقیانوس و به منزله وزرای او بودند وقتی حق تعالی رحمت خود را شامل حال آنها فرمود، و به فکر خداپرستی و اصلاح کار خود برآمدند، مصلحت خویش را در این دیدند، که از مردم

کناره گیرند، و در غاری پناه گرفته به عبادت حق مشغول شوند، به این خاطر سوار بر اسبها شده، از شهر بیرون آمدند، همینکه سه میل راه رفتند، تملیخا که یکی از آنان بود گفت: «برادران این راه، راه آخرت است و باید به صورت نداری و مسکنت رفت، و ملک و ریاست دنیا را کنار گذاشت، اکنون از اسبها پیاده شوید، و با پای پیاده به درگاه حق روید، شاید خدا به شما رحم کند، و در کار شما گشایشی نصیب شما فرماید، همگی از اسبهای خود پیاده شدند، و آن افراد محترم و معظم در آن روز، هفت فرسخ با پای پیاده راه رفتند، تا پاهایشان مجروح و خون چکان شد! پس زائران قبر مطهر امام حسین علیه السلام این واقعیت را در نظر داشته باشند، و بدانند شخص در این راه هرچه برای خدا تواضع کند، باعث رفعت مقام او خواهد شد، بنابراین در آداب زیارت آن جناب از امام صادق علیه السلام روایت شده: هر که پیاده به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برود، حق تعالی برای او به عدد هر گام هزار حسنه می نویسد، و هزار گناه را از او محو می کند، و برای او هزار درجه در بهشت بلند می کند، چون به شطّ فرات رسیدی غسل کن و پایت را برهنه نما، و کفشهای خود را در دست گیر، و راه برو

همانند راه رفتن بنده‌ای خوار.

پنجم: اگر در بین راه زائر پیاده‌ای را دید، که وامانده و خسته شده، و از او کمک خواست تا تواند در کار او اهتمام ورزد و او را به منزل رساند، و مبادا که او را سبک شمارد، و به او بی‌اعتنایی کند. شیخ کلینی به سند معتبر از ابو هارون روایت کرده: من در خدمت امام صادق علیه السلام بودم، به جمعیتی که نزد ایشان بودند فرمود: شما را چه شده که به ما استخفاف می‌نمایید؟ از میان آنها مردی از اهل خراسان برخاست و گفت: پناه می‌بریم به خدا از این که ما به شما یا به چیزی از امر شما استخفاف کنیم و آن را کوچک شماریم، فرمود: آری تو خودت یکی از آنانی هستی، که سبک شمردی و خوار کردی مرا! آن مرد گفت: به خدا پناه می‌برم که من شما را خوار کرده باشم. فرمود: وای بر تو، وقتی که نزدیک به جحفه بودیم، آیا نشیدی که فلان کس به تو گفت: مرا به اندازه یک میل راه سوار کن، به خدا سوگند من از پیمودن راه خسته شدم، به خدا قسم تو سر به سوی او بلند نکردی، و او را سبک شمردی، و هر که مؤمنی را خوار کند ما را خوار کرده، و حرمت ما را تباه کرده است!! مؤلف گوید: ما در فصول گذشته در آداب

زیارت، در ادب نهم کلامی با روایتی از علی بن یقطين که مناسب با این مقام است ذکر کردیم، به آنجا رجوع کن، که در آن روایت موعظه نیکویی است و این ادب که در اینجا ذکر شد، اختصاص به زائران امام حسین علیه السلام ندارد، ولی چون این مطلب در راه زیارت آن حضرت بسیار اتفاق می افتد، به این خاطر آن را در اینجا ذکر کردیم.

ششم: از ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم روایت شده است که به حضرت باقر علیه السلام عرض کرد: ما زمانی که به زیارت پدرتان حسین بن علی علیه السلام می رویم آیا چنین است که در حج خانه خداییم؟ فرمود: آری، عرضه داشت: پس آنچه بر حاجیان لازم است بر ما لازم است؟ فرمود: بر تو لازم است با هر که رفیق توست نیکو مصاحبت کنی، و بر تو لازم است که کم سخن بگویی، مگر سخن خیر، و بر تو لازم است که بسیار یاد خدا کنی و لازم است که جامه های پاکیزه باشد، و پیش از آن که داخل حایر شوی غسل کنی و لازم است که با خشوع و رقت باشی و نماز بسیار بخوانی و بر محمد و آل محمد صلوات بسیار فرستی، و باید خود را از چیزهایی که سزاوار تو نیست حفظ کنی، و دیده ات را از حرام و شبهه بپوشانی، و به برادران مؤمن پریشان خود احسان کنی،

و اگر کسی را ببینی که خرجی اش تمام شده از او دستگیری کرده، و خرجی خود را بین او و خود به طور برابر قسمت کنی و تقیه بر تو لازم است که قوام دین تو به آن است، و همچنین پرهیز از اموری که خدا از آنها نهی فرموده و خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و منازعه‌ای که در آن سوگند باشد ترک کنی، چون چنین رفتار کنی به اندازه ثواب حج و عمره برای تو تمام می‌شود و از جانب کسی که به مال خرج کردن، و از اهل خود دور افتادن طلب ثواب او کرده‌ای، مستوجب می‌شوی به اینکه به آمرزش گناهان و رحمت و خشنودی خدا به وطن بازگردی.

هفتم: در روایت ابو حمزه ثمالی (رضوان الله علیه) ، از امام صادق علیه السلام باب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام نقل شده: چون به نینوا رسیدی بارهای خود را در آنجا بگذار، و به خود روغن ممال، و به چشم سرمه مکش، و گوشت مخور، البته تا زمانی که در آنجا اقامت داری.

هشتم: غسل کردن با آب فرات است ، که روایات در فضیلت آن بسیار وارد شده ، در حدیثی از امام صادق علیه السلام نقل شده : هر که به آب فرات غسل کند و قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند، از گناهان خالی شود، همانند روزی که

از مادر متولد شده اگرچه گناهانش از گناهان کبیره بوده باشد و روایت شده: خدمت آن حضرت عرض شد، که بسا شود که ما به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برویم و غسل زیارت به سبب سردی هوا یا غیر آن بر ما دشوار باشد، فرمود: هر که در فرات غسل کند و حضرت حسین علیه السلام را زیارت نماید، آن قدر از فضیلت برای او نوشته شود که به شماره درنیاید. از بشیر دهان روایت شده: امام صادق علیه السلام فرمود: هر که به زیارت قبر حسین بن علی علیه السلام برود، پس وضو بگیرد و در فرات غسل کند، قدمی بر ندارد و قدمی نگذارد مگر آنکه حق تعالی برای او حج و عمره بنویسد و در بعضی از روایات آمده: غسل کن از فرات، از جایی که برابر قبر آن حضرت واقع شود و چنان که از بعضی روایات استفاده می شود خوب است چون به فرات برسد صد مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ» و صد مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و صد مرتبه صلوات بر پیامبر و آل آن حضرت فرستد. فهم: چون خواستی وارد حایر مقدس شوی، از دری که در جانب مشرق قرار دارد وارد شو، چنان که امام صادق علیه السلام به یوسف کناسی فرمودند. دهم: در روایت ابن قولویه آمده: امام صادق علیه السلام به مفضل بن عمر فرمود: ای مفضل چون به

آداب مخصوص زیارت حضرت امام حسین علیه السلام

قبر امام حسین علیه السلام رسیدی بر در روضه بایست و این کلمات را بخوان که تو را به هر کلمه نصیبی از رحمت الهی خواهد بود:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

سلام بر توای وارث آدم برگزیده خدا، سلام بر توای وارث

نُوحَ نَبِيِّ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ

نوح پیامبر خدا سلام بر توای وارث ابراهیم دوست خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

بر توای وارث موسی همسخن خدا، سلام بر توای وارث

عِيسَى رُوحِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ؛

عیسی روح خدا، سلام بر توای وارث محمد حبیب خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ

سلام بر توای وارث علی، جانشین رسول خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ

بر توای وارث حسن آن پیشوای پسندیده، سلام بر توای وارث فاطمه

بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ؛

دختر رسول خدا، سلام بر توای شهید صدیق،

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ؛ السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ

سلام بر توای جانشین نیکوکار با تقوا، سلام بر ارواحی که به

الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ، وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ؛ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ

آستانت فرود آمدند، و به درگاهت بار انداختند، سلام بر فرشتگان

اللَّهِ الْمُحَدِّقِينَ بِكَ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَ آتَيْتَ

خدا که گرداگرد تواند، شهادت می دهم که تو نماز برپاداشتی، و زکات

الزَّكَاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَعَبَدْتَ

پرداختی، و امر به معروف و نهی از منکر نمودی و خدا را

اللَّهُ مُخْلِصًا، حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

خالصانه عبادت کردی، تا مرگ تو را در رسید، سلام و رحمت

وَبَرَكَاتُهُ.

و برکات خدا بر تو باد.

سپس به سوی قبر روانه می شوی، و به هر گامی که بر می داری یا می گذاری، همانند ثواب کسی را داری که در راه خدا در خون خود دست و پا زده باشد چون نزدیک قبر رسیدی به قبر دست بمال و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي

سلام بر تو ای حجت خدا در

أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ. پس از آن از قبر فاصله گرفته متوجه نماز می شوی،

زمین و آسمانش.

و به هر رکعت که نزد آن حضرت بجا می آوری همانند ثواب کسی را داری، که هزار مرتبه حج و عمره انجام داده و هزار بنده آزاد کرده و هزار مرتبه همراه پیامبر مرسل، برای خدا به جهاد برخاسته باشد. یازدهم: از ابو سعید مدائنی نقل شده: خدمت امام صادق علیه السلام مشرف شده، پرسیدم: به زیارت قبر امام حسین علیه السلام بروم؟ فرمود: آری برو به زیارت قبر امام حسین علیه السلام فرزند رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نیک ترین نیکان و پاکیزه ترین پاکیزگان، و نیکو کارترین نیکو کاران و چون آن حضرت را زیارت کنی، نزد سر آن حضرت هزار مرتبه تسبیح امیر مؤمنان علیه السلام و نزد پای آن حضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیه السلام را بخوان، پس کنار

آداب مخصوص زیارت حضرت امام حسین علیه السلام

آن حضرت دو رکعت نماز بخوان و در آن دو رکعت
سوره‌های (یس) و (الرَّحْمَن) را قرائت کن چون این عمل
را بجا آوری ثواب بزرگی برای تو خواهد بود، گفتم:
فدایت شوم: تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را به من بیاموز،
فرمود: باشد ای، ابو سعید، تسبیح علی علیه السلام این است:

سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ ؛ سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَبِيدُ

منزه است آن که خزانه‌هایش تمام نمی‌شود، منزه است آن که نشانه‌هایش نابود

مَعَالِمُهُ ؛ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَفْنَى مَا عِنْدَهُ ؛ سُبْحَانَ الَّذِي

نمی‌گردد، منزه است آن که هر چه نزد اوست فنا نمی‌پذیرد، منزه است آن که هیچ کس

لَا يُشْرِكُ أَحَدًا فِي حُكْمِهِ ؛ سُبْحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلَالَ

را در حکمش شریک قرار نمی‌دهد، منزه است آن که برای فخرش از

لِفَخْرِهِ ؛ سُبْحَانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ ؛ سُبْحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ

هم‌پاشیدگی نیست، منزه است آن که برای دورانش انقطاعی وجود ندارد، منزه است آن که معبودی جز

غَيْرُهُ . و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام چنین است : سُبْحَانَ ذِي

او نیست، منزه است

الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ ؛ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُتْنِيفِ ؛

صاحب شوکت و والایی و بزرگی منزه است صاحب عزت بلند مقام فرازمند،

سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ ؛ سُبْحَانَ ذِي الْبَهْجَةِ

منزه است صاحب فرمانروایی گرانمایه ازلی، منزه است صاحب حسن

وَ الْجَمَالِ ؛ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَ الْوَقَارِ ؛ سُبْحَانَ مَنْ

و جمال، منزه است آن که خود را با نور و وقار پوشانده، منزه است آن که جای

يَرَىٰ أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا، وَ وَقَعَ الطَّيْرُ فِي الْهَوَاءِ .

پای مورچه را بر سنگ صاف، و رد پای عبور پرند را در هوا می‌بیند.

دوازدهم: نماز واجب و مستحب را نزد قبر امام حسین علیه السلام بخواند، زیرا نماز نزد آن حضرت مورد قبول است. سید ابن طاووس فرموده: با تمام وجود بکوش که نماز واجب و مستحب در حایر شریف از تو فوت نشود، همانا روایت شده: نماز واجب نزد آن حضرت برابر است با حج و نماز مستحب مساوی است با عمره. مؤلف گوید: ثواب بسیاری برای نماز در حایر شریف در روایت مفضل گذشت. در روایت معتبری از امام صادق علیه السلام نقل شده: هر که آن حضرت را زیارت کند و دو رکعت یا چهار رکعت نماز نزد آن حضرت بجا آورد ثواب حج و عمره برای او نوشته می شود. آنچه از روایات ظاهر می شود این است که نماز زیارت و غیر آن را در پشت قبر و بالای سر بجا آوردن، هر دو خوب است، و اگر بنای خواندن در بالای سر را دارد، عقب تر بایستد که محاذی اصل قبر مقدّس نباشد. در روایت ابو حمزه ثمالی از امام صادق علیه السلام آمده: نزد سر آن حضرت دو رکعت نماز بگزار، در رکعت اول پس از سوره «حَمْد» سوره «یس» و در رکعت دوم پس از سوره «حَمْد» سوره «الرَّحْمَن» بخوان و اگر خواهی پشت قبر این نماز را به جای آر. و البته در بالای سر

بهتر است، چون از این نماز فراغت یافتی، هرچه نماز می خواهی بخوان، ولی از این دو رکعت نماز زیارت، نزد هر قبری که زیارت کنند نباید غفلت ورزید. ابن قولویه از امام باقر علیه السلام روایت کرده که به شخصی فرمود: ای فلان تو را چه مانع است، که هرگاه حاجتی برایت روی دهد، نزد قبر حسین (صلوات الله علیه) بروی، و چهار رکعت نماز نزد او بخوانی، آنگاه حاجت خود را از خدا بخواهی به درستی که نماز واجب نزد آن حضرت برابر با حجّ، و نماز مستحبّ مساوی با عمره است.

سیزدهم: بدان که عمده اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعاست، زیرا اجابت دعا در زیر آن قبّه با رفعت یکی از اموری است که خدا به عوض شهادت به آن حضرت ارزانی داشته و زائر باید آن را غنیمت دانسته، در تضرّع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات آن حضرت دعاهای بسیار، با مضامین عالیه وارد شده که اگر بنای اختصار نبود، چند دعایی در اینجا ذکر می کردم و بهتر آن است که زائر آنچه بتواند از دعاهای صحیفه کامله بخواند، که بهترین دعاها است و ما در اواخر این باب بعد از زیارات جامعه دعایی نقل می کنیم، که در

آداب مخصوص زیارت حضرت امام حسین علیه السلام

همه حرمهای شریفه خوانده می شود [بدان که در ملحقات این کتاب دعایی ذکر می شود که جامع ترین دعاهاست و در روضات ائمه خوانده می شود، از خواندن آن غفلت نمایی] و برای اینکه این قسمت را خالی نگذاریم، این دعای مختصر را که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر می کنیم و آن دعا این است: که در آن حرم شریف در حالی که دستها را به جانب آسمان برداشته باشی بگو:

اللَّهُمَّ قَدْ تَرَى مَكَانِي ، وَ تَسْمَعُ كَلَامِي ، وَ تَرَى مَقَامِي

خدایا همانا جایم را می بینی و سخنم را می شنوی، و موقعیتم

(مکانی) وَ تَضْرَعِي وَ مَلَاذِي ، بِقَبْرِ حُجَّتِكَ وَ ابْنِ نَبِيِّكَ ،

وزاری ام و پناه آوردم به قبر حجتت و فرزند پیامبرت را می نگری

وَ قَدْ عَلِمْتَ يَا سَيِّدِي حَوَائِجِي ، وَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ حَالِي ، وَ قَدْ

ای آقای من حاجت‌هایم را دانسته‌ای، و حالم بر تو پوشیده نیست اینک

تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ يَا بِنِ رَسُولِكَ ، وَ حُجَّتِكَ وَ أَمِينِكَ ، وَ قَدْ

به وسیله فرزند پیامبر و حجت و امینت به تو رو کرده‌ام، و به

أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا بِهٖ إِلَيْكَ وَ إِلَى رَسُولِكَ ، فَاجْعَلْنِي بِهٖ عِنْدَكَ

واسطه او تقرب جوینم به درگاه تو و پیامبرت آمدم، به حق او مرا

وَ جِهًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ ، وَ مِنْ الْمُقَرَّبِينَ ، وَ أَعْطِنِي بَزِيَارَتِي

در پیشگاهت در دنیا و آخرت آبرومند و از نزدیکان خویش گردانم، و باز یارتم خواسته‌ام

أَمْلِي ، وَ هَبْ لِي مُنَايَ ، وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِشَهْوَتِي (بِسْؤَلِي)

را به من عطا کن، و ارمانم را به من ببخش، و به خواسته

وَ رَغِبَتِي ، وَ اقْضِ لِي حَوَائِجِي ، وَ لَا تَرُدَّنِي خَائِبًا ، وَ لَا تَقْطَعْ

و رغبتم بر من تفضل کن، و حاجاتم را برآور و مرا ناامید باز نگردان، و رشته امیدم را

اعمال حرم امام حسین علیه السلام

رَجَائِي ، وَ لَا تُخَيِّبْ دُعَائِي ، وَ عَرِّفْنِي الْإِجَابَةَ فِي جَمِيعِ مَا

قطع نکن، و دعایم را از هدف، را از هدف، اجابت، محروم

دَعْوَتِكَ ، مِنْ أَمْرِ الدِّينِ وَ الدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ ، وَ اجْعَلْنِي مِنْ

مفرما، و در آنچه که در کار، دین و دنیا و آخرت، به درگاهت

عِبَادِكَ ، الَّذِينَ صَرَفَتْ عَنْهُمْ الْبَلَايَا ، وَ الْأَمْرَاضَ وَ الْفِتْنَ

دعا کردم، اجابتش را به من بشناسان، و مرا از آن بندگان قرار ده، که بلاها و بیماریها و فتنهها

وَ الْأَعْرَاضَ ، مِنَ الَّذِينَ تُحْيِيهِمْ فِي عَافِيَةٍ ، وَ تُمِيتُهُمْ فِي عَافِيَةٍ ،

و عارضهها را از آنان بازگرداندی، از آنان که در سلامت کامل زنده می داریشان و در سلامت کامل می میرانیشان،

وَ تُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فِي عَافِيَةٍ ، وَ تُجِيرُهُمْ مِنَ النَّارِ فِي عَافِيَةٍ ، وَ وَفَّقَ

و در سلامت کامل وارد بهشتشان می نمایی، و در سلامت کامل از آتش پناهشان می دهی. و برایم به

لِي بِمَنْبَتِكَ مِنْكَ صَلَاحَ مَا أَوْمِلُ فِي نَفْسِي ، وَ أَهْلِي وَ وَادِي ،

منتی از سوی خود فراهم کن: صلاح آنچه آرزو می کنم درباره خودم و خاندانم و فرزندانم

وَ إِخْوَانِي وَ مَالِي ، وَ جَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ ؛ يَا أَرْحَمَ

و برادرانم و مالم و آنچه نعمت و برادرانم به من عنایت کردی ای مهربان ترین

الرَّاحِمِينَ .

مهربانان.

چهاردهم: از جمله اعمال در حرم امام حسین علیه السلام صلوات

فرستادن بر آن حضرت است. روایت شده: پشت سر نزد

کتف شریف آن حضرت می ایستی و بر پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و

امام حسین علیه السلام صلوات می فرستی. سید ابن طاووس در

کتاب «مصباح الزائر» در ضمن یکی از زیارات این

صلوات را بر آن حضرت نقل کرده است:

اعمال حرم امام حسین علیہ السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ

خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و درود فرست بر حسین ستم کشیده

الشَّهِيدِ، قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ، وَ أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ، صَلَاةً نَامِيَةً

و شهید و کشته اشکها و دچار گرفتاریها، درودی فزاینده،

زَاكِيَةً مُبَارَكَةً، يَصْعَدُ أَوَّلُهَا، وَ لَا يَنْفَدُ آخِرُهَا، أَفْضَلَ

پاکیزه، با برکت، درحالی که آغازش بالا رود و انجامش سپری نشود، برترین

مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ؛ يَا رَبَّ

درودی که بر یکی از فرزندان پیامبران و رسولان فرستادی، ای پروردگار

الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْإِمَامِ الشَّهِيدِ، الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ

جهانیان. خدایا درود فرست بر امام، شهید، کشته، ستم کشیده،

الْمَحْذُولِ، وَالسَّيِّدِ الْقَائِدِ، وَالْعَابِدِ الزَّاهِدِ، وَالْوَصِيِّ الْخَلِيفَةِ،

بی یار، آقا، پیشوا، عابد، زاهد، جانشین، خلیفه،

الْإِمَامِ الصِّدِّيقِ، الطُّهْرِ الطَّاهِرِ، الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ،

امام راستی پیشه، پاک، پاکیزه، طیب، با برکت،

[وَ] الرِّضِيِّ المَرْضِيِّ، [وَ] التَّقِيِّ الهَادِي المَهْدِيِّ، [الزَّاهِدِ الذَّائِدِ،

خدا از او خشنود، پسندیده حق، پرهیزگار، هدایت گر، راه یافته، زاهد، مدافع دین،

الْمُجَاهِدِ الْعَالِمِ، إِمَامِ الْهُدَى]، سَبْطِ الرَّسُولِ، وَ قُرَّةِ عَيْنِ

جهادگر، عالم، پیشوای هدایت، فرزندان رسوله، نور چشم

الْبَتُولِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ،

بتول، درود و سلام خدا بر او و خاندانش. خدایا بر آقا و مولای من درود فرست

كَمَا عَمِلَ بِطَاعَتِكَ، وَ نَهَى عَنِ مَعْصِيَتِكَ، وَ بَالِغَ فِي

چنانچه به اطاعتت عمل کرد، و از معصیتت نهی فرمود، و در راه

رِضْوَانِكَ، وَ أَقْبَلَ عَلَى إِيمَانِكَ، غَيْرَ قَابِلٍ فِيكَ عُذْرًا سِرًّا

خشنودیات کوشید، و بر ایمانت روی آورد، بی آنکه درباره تو پذیرنده بهانه ای باشد، چه در پنهان

وَ عَلاَنِيَةً، يَدْعُو الْعِبَادَ إِلَيْكَ، وَ يَدُهُمْ عَلَيْكَ، وَ قَامَ بَيْنَ

و چه در آشکارا، بندگان را به جانب تو می خواند، و به سوی تو دلالت می نماید و پیش روی تو

يَدِيكَ ، يَهْدِمُ الْجَوْرَ بِالصَّوَابِ ، وَ يُحْيِي السُّنَّةَ بِالكِتَابِ ،

قیام کرد، ستم را ویران می کند با درستی، و روش پیامبر را زنده می کند با قرآن،

فَعَاشَ فِي رِضْوَانِكَ مَكْدُودًا ، وَ مَضَى عَلَى طَاعَتِكَ وَ فِي

پس با مشقت و سختی در خشنودیات زندگی کرد، و بر طاعتت و در زمره

أَوْلِيَائِكَ مَكْدُوحًا ، وَ قَضَى إِلَيْكَ مَفْقُودًا ، لَمْ يَعِصِكَ فِي لَيْلٍ

اولیایت، در حال رنج و ناراحتی از دنیا گذشت، و چون عزیز می گم گشته به تو جان داد تو را معصیت نکرد نه در شبی

وَلَا نَهَارٍ ، بَلْ جَاهَدَ فِيكَ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرَ . اللَّهُمَّ فَاجِرِهِ

و نه در روزی، بلکه در راه تو با منافقان و کافران جنگیدی. خدایا جزایش ده،

خَيْرَ جَزَاءِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ ، وَ ضَاعِفِ عَلَيْهِمُ الْعَذَابِ ،

بهترین جزای صادقان نیکوکار، و عذاب را بر منافقان و کافران

وَلِقَاتِلِيهِ الْعِقَابِ ، فَقَدْ قَاتَلَ كَرِيمًا ، وَ قُتِلَ مَظْلُومًا ، وَ مَضَى

و کشتگان او دوچندان کن. به راستی جوانمردانه پیکار کرد، و مظلومانه کشته شد، و غرق در رحمت خدا

مَرْحُومًا ، يَقُولُ : أَنَا ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ ، وَ ابْنُ مَنْ زَكَّى

درگذشت، در حالی که می گفت: منم فرزند رسول خدا محمد، و فرزند کسی که پاک پرورید

وَ عَبْدَ ، فَقَتَلُوهُ بِالْعَمَدِ الْمُعْتَمَدِ ، قَتَلُوهُ عَلَى الْإِيمَانِ ، وَ أَطَاعُوا

و بندگی کرد، پس او را دانسته و از به عمد کشتند، آری بر حال ایمان او را کشتند، و در کشتنش

فِي قَتْلِهِ الشَّيْطَانَ ، وَ لَمْ يُرَاقِبُوا فِيهِ الرَّحْمَنَ . اللَّهُمَّ فَصِّلْ

از شیطان اطاعت کردند و درباره او خدای رحمن را ملاحظه نمودند. خدایا پس

عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ ، صَلَاةً تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرَهُ ، وَ تُظَهِّرُ بِهَا أَمْرَهُ ،

بر اقا و مولایم درود فرست، درودی که یادش را با آن بلند گردانی و امرش را با آن آشکار نمایی،

وَ تُعَجِّلُ بِهَا نَصْرَهُ ، وَ اخْضِصْهُ بِأَفْضَلِ قِسْمِ الْفَضَائِلِ يَوْمَ

و پیروزی اش را با آن شتاب ورزی، و او را در روز قیامت و به برترین اقسام فضایل

الْقِيَامَةِ ، وَ زِدْهُ شَرَفًا فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ ، وَ بَلِّغْهُ أَعْلَى شَرَفِ

خاصش گردان و در بلندترین درجات شرفش را بیغزا، و او را به عالی ترین مقام

الْمُكْرَمِينَ ، وَ ارْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ الْمُقْرَبِينَ ،

ارجمندان برسان، و بالا بر او از شرف رحمتت در شرف مقربان

فِي الرَّفِيعِ الْأَعْلَى ، وَبَلَّغُهُ الْوَسِيلَةَ ، وَالْمَنْزِلَةَ الْجَلِيلَةَ ،

در مقام رفیع برتر، و او را به وسیله، و منزلت و منزلت بزرگ

وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ ، وَالْكَرَامَةَ الْجَزِيلَةَ . اَللّٰهُمَّ فَاجِزْهُ

و برتری و فضیلت، و کرامت برجسته برسان. خدایا او را از جانب ما جزا ده،

عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ إِمَامًا عَن رَعِيَّتِهِ ، وَ صَلَّى

به برترین پاداشی که به پیشوایی از طرف رعیتش داده‌ای

عَلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ ، كُلَّمَا ذُكِرَ وَكُلَّمَا لَمْ يُذْكَر . يَا سَيِّدِي

و بر آقا و مولای من درود فرست، هرگاه که یاد شود، و هر زمان که یاد نشود، ای آقا

وَمَوْلَايَ ، أَدْخِلْنِي فِي حَزْبِكَ وَزُمْرَتِكَ ، وَاسْتَوْهِبْنِي مِنْ رَبِّكَ

و مولای من، مرا در حزب و گروهت وارد کن، و بخششم را از پروردگارت

وَرَبِّي ، فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَقَدْرًا ، وَمَنْزِلَةً رَفِيعَةً ، إِنْ

و پروردگرم بخواه، زیرا تو را در پیشگاه خدا آبرو و قدر و منزلت بلند است، اگر

سَأَلْتُ أُعْطِيتَ ، وَإِنْ شَفَعْتَ شُفِّعْتَ . اَللّٰهُ اَللّٰهُ فِي عَبَدِكَ

بخواهی عطا شوی، و اگر شفاعت کنی شفاعتت پذیرفته شود، خدا را خدا را درباره بنده

وَمَوْلَاكَ ، لَا تُخَلِّنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْأَهْوَالِ لِسُوءِ عَمَلِي ،

و دوستدارت، هنگام سختیها و هراسها رهایم مکن آن هم به خاطر بدی کارم

وَقَبِيحِ فِعْلِي ، وَعَظِيمِ جُرْمِي ، فَإِنَّكَ أَمَلِي وَرَجَائِي ، وَثِقْتِي

و زشتی کردارم، و بزرگی جرمم که تو آرزو و امید و تکیه گاه و محل

و مُعْتَمَدِي ، وَ وَسَيْلَتِي إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ ، لَمْ يَتَوَسَّلْ

اعتماد منی، و وسیله من به درگاه خدا پروردگارم و پروردگار تو تویی، توسل کنندگان

الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللَّهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ أَعْظَمُ حَقًّا ، وَلَا أَوْجَبُ حُرْمَةً ،

به درگاه خدا متوسل نشدند نزد او، به وسیله‌ای از نظر حق بزرگتر، و از جهت حرمت لازم تر،

وَلَا أَجَلٌ قَدْرًا عِنْدَهُ مِنْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ، لَا خَلْفَنِي اللَّهُ

و از حیث مقام برجسته تر از شما اهل بیت، خدا به خاطر

عَنْكُمْ بِذُنُوبِي ، وَ جَمَعَنِي وَإِيَّاكُمْ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ ، الَّتِي أَعَدَّهَا

گناهانم مرا از شما محروم نکند، و میان من و شما را در بهشت عدن که

لَكُمْ وَلِأَوْلِيائِكُمْ؛ إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ، وَارْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

برای شما و دوستانتان آماده نموده جمع کند، او بهترین آمرزندگان، و مهربان ترین مهربانان است.

اللَّهُمَّ أبلغ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ تَحِيَّةً [كَثِيرَةً] وَسَلَامًا، وَارْدُدْ

خدایا به آقا و مولایم تحیت و سلام بسیار برسان، و از جانب

عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامُ؛ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ، وَصَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذُكِرَ

او سلام بسیار به ما باز گردان، که تو بخشنده و کریمی، و بر او درود فرست، هر زمان که

السَّلَامُ، وَكُلَّمَا لَمْ يُذْكَرْ؛ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

سلام یاد شود، و هر زمان که یاد نشود، ای پروردگار جهانیان.

مؤلف گوید: ما آن زیارات را در اعمال روز عاشورا نقل کرده ایم [صفحه ۷۱۰] و در اواخر این باب صلواتی بر حجج طاهره علیهم السلام نقل خواهیم کرد که صلوات مختصری بر امام حسین علیه السلام نیز در آن مندرج است خواندن آن را نیز ترک نکن. پانزدهم: از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلوم علیه ظالم است یعنی سزاوار است برای کسی که از ستم ستمکاری مضطر شده این دعا را در آن حرم نورانی بخواند و دعا چنان است که شیخ الطائفه در «مصباح المتهجد» در اعمال روز جمعه ذکر کرده که مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام بخوانند، و آن دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَزُ بِدِينِكَ، وَأَكْرُمُ بِهَدَايَتِكَ؛ وَفُلَانٌ يُذْنِي

خدایا من خود را به دینت عزیز می شمارم، و به هدایتت گرامی می دانم، فلانی مرا

بِشَرِّهِ ، وَ يَهِينُنِي بِأَذِيَّتِهِ ، وَ يُعَيْبُنِي بِوَلَاءِ أَوْلِيَائِكَ ، وَ يَبْهَتُنِي

با شرش خوار می‌دارد، و به آزارش پستم می‌کند و به خاطر دوستی اولیایت، از من عیب

بَدَعُوهُ ، وَ قَدْ جِئْتُ إِلَى مَوْضِعِ الدُّعَاءِ ، وَ ضَمَانِكَ الْإِجَابَةِ .

می‌گیرد، و با ادعای پوچش مبهوت می‌کند، من به جایگاه دعا و عهده‌داری‌ات به اجابت آن آمدم،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ، وَ أَعِدْنِي عَلَيْهِ ، السَّاعَةَ

خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و مرا در همین ساعت بر او

السَّاعَةَ!

پیروز گردان.

پس خود را بر روی قبر انداخته و بگوید:

مَوْلَايَ إِمَامِي، مَظْلُومٌ اسْتَعْدَى عَلَى ظَالِمِهِ، النَّصْرَ النَّصْرَ!

مولایم امامم، ستم‌دیده‌ای علیه ستمگرش یاری می‌طلبید، یاری ده، یاری ده.

آنقدر تکرار کند عبارت «النَّصْرَ النَّصْرَ» را تا نفس قطع شود.

شانزدهم: از جمله اعمال در آن حرم دعایی است که ابن

فهد قدس سره در کتاب «عدّة الداعی» از امام صادق علیه السلام

روایت کرده که حضرت فرمودند هر که حاجتی به

درگاه خدا برای او باشد، نزد سر امام حسین علیه السلام بایستد

و بگوید: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ تَشْهَدُ مَقَامِي، وَ تَسْمَعُ

ای ابا عبد الله گواهی می‌دهم که جای مرا می‌نگری، و سختم را

كَلَامِي، وَ أَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ رَبِّكَ تُرْزَقُ، فَاسْأَلْ رَبَّكَ وَ رَبِّي فِي

می‌شنوی، و تو نزد پروردگارت زنده‌ای و روزی داده می‌شوی، از پروردگارت و پروردگارم، برآورده شدن

قَضَاءِ حَوَائِجِي. ان شاء الله تعالى حاجت او بر آورده می‌شود.

حاجاتم را بخواه.

هفدهم: از جمله اعمال دو رکعت نماز، در آن حرم مطهر نزد سر مقدس با سوره «الرَّحْمَن» و سوره «تبارک» است. سید ابن طاووس روایت کرده هر که این نماز را بخواند، خداوند عطابخش برای او بیست و پنج حجّ پذیرفته و نیکو که با رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انجام داده باشد می نویسد.

هجدهم: از جمله اعمال در آن بارگاه بلند ارج استخاره است، علامه مجلسی کیفیت آن را ذکر کرده و اصل روایت به سند صحیح از امام صادق علیه السلام در کتاب «قرب الإسناد» حمیری است، که هر کسی در امری از امور درحالی که نزد حضرت امام حسین علیه السلام بایستد، و از خدای عالمیان صد مرتبه طلب خیر کند، و بگوید: الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ و خدا را به عظمت یاد کند، و حمد و ثنای حضرتش را بگوید، چنان که سزاوار شأن حق است، البته حق تعالی آنچه در آن امر خیر اوست به او می نمایاند، و برای او پیش می آورد، و موافق روایات دیگر، به این صورت طلب خیر می کند که صد مرتبه می گوید: «أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ خَيْرَةً فِي عَافِيَةٍ» نوزدهم: شیخ اجل کامل

ابوالقاسم جعفر بن قولویه قمی رحمته الله از امام صادق علیه السلام روایت کرده: هرگاه حضرت ابو عبدالله را زیارت کردید، ملازم سکوت باشید مگر از خیر، به درستی که ملائکه شب و روز، از گروه حفظه، نزد ملائکه‌ای که در حایرند حاضر می‌شوند و با ایشان مصافحه می‌کنند، و ملائکه‌ای که در حایرند از شدت گریستن جواب ایشان را نمی‌دهند و پیوسته مشغول گریه و زاری‌اند، مگر در وقت زوال شمس، و وقت طلوع فجر، که در این دو موقعیت ساکت می‌شوند، پس ملائکه حفظه منتظر می‌مانند تا ظهر شود و فجر ظاهر گردد، در این دو وقت با ایشان سخن می‌گویند و ایشان از چیزهایی از امر آسمان از آنها سؤال می‌کنند، ولی در بین این دو وقت ملائکه حائر نطق نمی‌کنند، و از دعا و گریستن آرام نمی‌گیرند. و نیز از آن حضرت روایت کرده‌اند: حق تعالی تنها برای قبر امام حسین علیه السلام چهار هزار فرشته را ژولیده‌مو، و گردآلود موگل نموده و به شکل اصحاب مصیبت از طلوع صبح تا ظهر بر آن حضرت گریه می‌کنند، و احادیث به این مضمون بسیار است، و از این روایات ظاهر می‌شود که گریستن بر آن حضرت در آن حرم مطهر محبوب، و بلکه شایسته است که از اعمال آن بارگاه مبارک

که «بیت الاحزان» شیعیان است شمرده شود. و از حدیثی که از امام صادق علیه السلام است و به وسیله صفوان روایت شده استفاده می‌شود، که زاری ملائکه در درگاه خدا، در لعنت کردن بر قاتلان امیرمؤمنان علیه السلام، و بر قاتلان امام حسین علیه السلام و نوحه نمودن پریان بر آنان، و گریه کردن ملائکه، که گرداگرد ضریح امام حسین علیه السلام اند، و بسیاری اندوه ایشان، به حدی است، که اگر کسی آنها را بشنود، خوردن و آشامیدن، و خواب بر او گوارا نخواهد بود در حدیث عبدالله بن حماد بصری است، که امام صادق علیه السلام به او فرمود: به من خبر رسیده، که گروهی از اطراف کوفه و مردمانی غیر ایشان و زنانی که برای آن حضرت نوحه‌گری می‌کنند، کنار قبر امام حسین علیه السلام می‌آیند، و این کار در نیمه ماه شعبان است، پس بعضی قرائت می‌کنند و گروهی داستان می‌خوانند (یعنی کیفیت شهادت و سایر مصایب را ذکر می‌کنند) و عده‌ای نوحه‌گری دارند، و بعضی مرثیه می‌خوانند، گفتم: آری فدایت شوم، قسمتی از آنچه را بیان فرمودی من مشاهده کرده‌ام. امام فرمود: حمد خدایی را که در میان مردم کسانی را قرار داد، که نزد ما می‌آیند، و ما را مدح می‌کنند و برای ما مرثیه می‌خوانند، و قرار داد

دشمن ما را، کسانی که به شیعیان ما طعنه می‌زنند، از خویشان ما یا از غیر ایشان، و آنان را تهدید می‌کنند، و کارشان را زشت می‌شمارند. و در صدر همین حدیث آمده: هر که به زیارت او می‌رود می‌گرید، و هر که نمی‌رود، بر مصیبت او اندوهناک می‌باشد، و هر که او را به یاد می‌آورد، دلش می‌سوزد، و نیز هر که به جانب قبر پسرش که در پایین پای او قرار دارد نظر می‌اندازد ترحم می‌کند، در بیابانی که خویشی و دوستی نزد او نیست، و حق او را غصب کردند و جمعی از کافران و مرتدان از دین اجتماع کردند و به یکدیگر کمک دادند، تا او را کشتند و دفن نکرده در بیابان رها کردند و او را از آب فراتی که حیوانات می‌خوردند منع کردند و حق رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و وصیتی که درباره حسین و اهل بیتش کرده بود ضایع نمودند!! و نیز ابن قولویه از حارث اَعور روایت کرده: امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: پدر و مادرم فدای حسین شهید در پشت کوفه، به خدا قسم گویا می‌بینم جانوران وحشی را، از هر نوعی که گردنها را به سوی قبر او کشیده‌اند و بر او شب تا به صبح می‌گریند، پس حالا که چنین بوده، مبادا شما جفا کنید و اخبار در این باب بسیار است. بیستم: سید ابن طاووس

اعمال حرم امام حسین علیه السلام

فرموده: بر زائر مستحب است هر وقت از زیارت آن حضرت فارغ شود و بخواهد از روضه مقدسه بیرون رود، خود را به ضریح بچسباند و آن را بوسد و بگوید:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ

سلام بر تو ای مولایم، سلام بر تو ای حجت خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَةَ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ

بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو ای خالص شده از سوی خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ الظَّمَاءِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غَرِيبَ الغُرَبَاءِ ؛

بر تو ای کشته تشنگی، سلام بر تو ای غریب غریبان،

السَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامَ مُودِّعٍ ، لَا سَئِمٍ وَلَا قَالٍ ، فَإِنِ امْضِ

سلام بر تو سلام وداع کننده ای که نه خسته است و نه دلتنگ، پس اگر بروم

فَلَا عَن مَلَالَةٍ ، وَإِنِ أَقِمِ فَلَا عَن سَوْءِ ظَنٍّ ، بِمَا وَعَدَ اللَّهُ

نه از روی ملالت است و اگر بمانم نه از روی بدگمانی به آنچه خدا به

الصَّابِرِينَ ، لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ ، وَرَزَقَنِي اللَّهُ

صابران وعده داده، خدا این زیارت را آخرین عهد من از زیارتت قرار ندهد و بازگشت

الْعُودَ إِلَى مَشْهَدِكَ ، وَالْمَقَامَ بِفِنَائِكَ ، وَالْقِيَامَ فِي حَرَمِكَ ،

به سوی زیارتگاهت و ماندن در آستانت و ایستادن در حرمت را روزی من کند،

وَإِيَّاهُ أَسْأَلُ أَنْ يُسْعِدَنِي بِكُمْ ، وَيَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ .

و از او می خواهم که مرا به وسیله شما خوشبخت نماید و در دنیا و آخرت با شما قرار دهد.

مقصد سوم: در کیفیت زیارت حضرت سیدالشهدا علیه السلام

زیارت حضرت عباس رضی الله عنده است

بدان که زیارات بیان شده برای امام حسین علیه السلام بر دو صورت است: یکی مطلقه، که مقید به وقتی نیست و دیگری مخصوصه که مقید به اوقات معینی است، و ذکر این زیارات در ضمن سه بخش خواهد آمد:

بخش اول: در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است

زیارات مطلقه بسیار است، و ما در این فصل به ذکر چند زیارت از آن زیارات اکتفا می کنیم.

زیارت اول: حضرت ابی عبدالله علیه السلام

شیخ کلینی در کتاب «کافی» به سند خود، از حسین بن ثویر روایت کرده که گفت: من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر و ابو سلمه سراج، در محضر حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیه السلام نشسته بودیم، در میان ما، سخنگو یونس بود، که از نظر سن از همه ما بزرگتر بود، پس به حضرت عرضه داشت: فدایت شوم من در مجلس این قوم، یعنی اولاد عباس بن عبد المطلب، حاضر می شوم، پس چه بگویم؟

فرمود: هرگاه حاضر شدی و ما را به یاد آوردی بگو: اَللّهُمَّ
 اَرِنَا الرِّخَاءَ وَالسُّرُورَ که آنچه از ثواب و بازگشت به وطن
 خواهی در هنگام بازگشت، به دریافتش نایل گردی. گفت:
 فدایت شوم بسیار می شود که امام حسین علیه السلام را یاد می کنم،
 آن وقت چه بگویم؟ فرمود: سه مرتبه بگو: «صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا اَبَا
 عَبْدِ اللهِ» سلام به آن حضرت از نزدیک و دور می رسد،
 آنگاه حضرت فرمود: زمانی که حضرت ابو عبد الله الحسین علیه السلام
 شهید شد، بر آن حضرت آسمانهای هفتگانه و هفت زمین،
 و آنچه در آنها و ما بین آنهاست گریست و هر که در بهشت
 و دوزخ است از آفریدگان پروردگاران، و آنچه دیده
 می شود، و دیده نمی شود، همه بر ابو عبد الله الحسین علیه السلام
 گریستند مگر سه چیز. گفتم: فدایت شوم آن سه چیز
 کدامند؟ فرمودند بصره و دمشق و آل عثمان بر آن حضرت
 گریه نکردند. گفتم: فدایت شوم، می خواهم به زیارت آن
 حضرت بروم، چه بگویم و چه کاری انجام دهم؟ فرمود:
 چون به زیارت آن حضرت روی، در کنار فرات غسل کن،
 و جامه های پاک خود را بپوش، آنگاه با پای برهنه روانه
 شو، به درستی که تو در حرمی هستی از حرهای خدا و
 حرم رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، و در وقت رفتن بسیار بگو: اَللّهُ

زیارت مطلقه امام حسین علیه السلام

اَكْبَرُ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ . و هم چنین هر ذکری که

متضمن تمجید و تعظیم حق تعالی باشد، و بر محمد و اهل

بیت او صلوات فرست، تا به درگاه حائر برسی، پس بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

سلام بر تو ای حجّت خدا و فرزند حجّت خدا، سلام بر شما

يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ، وَ زُورَاقِبْرِ ابْنِ نَبِيِّ اللَّهِ. سپس ده گام بردار،

ای فرشتگان خدا، و زیارت کنندگان قبر فرزند پیامبر خدا.

آنگاه بایست و سی مرتبه بگو: «اللَّهُ اَكْبَرُ» به دنبال آن از

پیش رو به جانب قبر برو و روی خود را با روی آن حضرت

مقابل کن، به عبارت دیگر پشت به قبله و روبروی آن جناب

باش و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای حجّت خدا و فرزند حجّت خدا، سلام بر تو ای

يَا قَتِيلَ اللَّهِ وَ ابْنَ قَتِيلِهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ

کشته خدا و فرزند کشته خدا، سلام بر تو ای خون خدا و فرزند خون خدا،

وَ ابْنَ ثَارِهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَتَرَ اللَّهِ الْمُوتُورَ فِي

سلام بر تو ای فرد خدایی در

السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛ أَشْهَدُ أَنَّ دَمَكَ سَكَنَ فِي الْخَلْدِ،

آسمانها و زمین، ای ستمدیده، شهادت می دهم که خونت در بهشت جاوید جا گرفت،

وَ اقْشَعَرَّتْ لَهُ أَظْلَةُ الْعَرْشِ، وَ بَكَى لَهُ جَمِيعُ الْخَلَائِقِ،

و برای آن سقفهای عرش لرزید و برایش تمام آفریدگان گریستند،

زیارت مطلقه امام حسین علیه السلام

وَبَكَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرْضُونَ السَّبْعُ، وَ مَا

و به خاطر آن آسمانهای هفتگانه و زمینهای هفت گانه گریست، و آنچه

فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ، وَ مَنْ يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّةِ وَ النَّارِ مِنْ خَلْقِ

در آنها و بین آنها نیز، و هر که در بهشت و دوزخ از مخلوقات پروردگار ما زیر و رو می گردد،

رَبِّنَا، وَ مَا يُرَىٰ وَ مَا لَا يُرَىٰ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ وَ ابْنُ حُجَّتِهِ،

و آنچه دیده شود، و دیده نشود برای آن خون گریه کرد!! شهادت می دهم که تو حجت خدا و فرزند حجت خدایی،

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَتِيلُ اللَّهِ وَ ابْنُ قَتِيلِهِ، وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ ثَارُ اللَّهِ وَ ابْنُ

و شهادت می دهم که تو کشته راه خدایی و فرزند کشته راه خدایی، و شهادت می دهم که تو خون خدا، و فرزند

ثَارِهِ، وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَ تَرُّ اللَّهِ الْمُتَوَرُّ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ،

خون خدایی، و شهادت می دهم که تو فرد خدایی ستمدیده در آسمانها و زمینی،

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ وَ نَصَحْتَ، وَ وَفَيْتَ وَ أَوْفَيْتَ،

و شهادت می دهم که تو فرامین حق را رساندی، و خیر خواهی کردی، و وفا نمودی، و در وفاداری پایداری داشتی،

وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَ مَضَيْتَ لِلذِّي كُنْتَ عَلَيْهِ

و در راه خدا جهاد کردی، و از جهان بر پایه آن چه بر آن

شَهِيدًا، وَ مُسْتَشْهِدًا وَ شَاهِدًا وَ مَشْهُودًا؛ أَنَا عَبْدُ اللَّهِ

شهادت جو و شاهد بودی گذشتی، من بنده و دوستدار توام،

وَ مَوْلَاكَ وَ فِي طَاعَتِكَ، وَ الْوَافِدُ إِلَيْكَ، أَلْتَمِسُ كَمَالَ الْمَنْزِلَةِ

و در قید طاعت تو و وارد به درگاه تو هستم، درخواست می کنم کمال منزلت

عِنْدَ اللَّهِ، وَ ثَبَاتَ الْقَدَمِ فِي الْهَجْرَةِ إِلَيْكَ، وَ السَّبِيلَ الَّذِي

نزد خدا را، و استواری قدم در هجرت به سویت را، و راهی که از رسیدن

لَا يَخْتَلِجُ دُونَكَ، مِنْ الدُّخُولِ فِي كِفَالَتِكَ الَّتِي أُمِرْتُ

به تو قطع نمی گردد، از وارد شدن در سایه سرپرستی ات که مأمور شده ای به آن

(أُمِرْتُ) بِهَا؛ مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدَأَ بِكُمْ، بِكُمْ يُبَيِّنُ اللَّهُ الْكَذِبَ،

هر که خدا را خواست، از شما شروع کرد، خدا به وسیله شما دروغ را آشکار کند،

وَ بِكُمْ يُبَاعِدُ اللَّهُ الزَّمَانَ الْكَلْبَ، وَ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ، وَ بِكُمْ يَخْتِمُ

و خدا به خاطر شما دور نماید روزگار گزنده را، و به شما بگشاید، و به شما ببندد،

زیارت مطلقه امام حسین علیہ السلام

اللَّهُ، وَبِكُمْ يَمْحُو مَا يَشَاءُ وَ [بِكُمْ] يُثَبِّتُ، وَبِكُمْ يَفْكَ الذُّلَّ مِنَ

و به شما آنچه بخوهد محو کند، و پابر جانماید، و به شما رشته خواری را از گردن

رَقَابِنَا، وَبِكُمْ يُدْرِكُ اللَّهُ تِرَةَ كُلِّ مُؤْمِنٍ يُطَلَّبُ بِهَا، وَبِكُمْ

ما باز کند و انتقام خون هر مؤمنی را که مورد مطالبه است به شما بگیرد، به شما

تُنْبِتُ الْأَرْضُ أَشْجَارَهَا، وَبِكُمْ تُخْرِجُ الْأَرْضُ ثَمَارَهَا، وَبِكُمْ

زمین درختانش را برویاند، و به شما زمین میوه هایش را بیرون آورد،

تُنزِلُ السَّمَاءُ قَطْرَهَا وَ رِزْقَهَا، وَبِكُمْ يَكْشِفُ اللَّهُ الْكَرْبَ،

و آسمان به شما نازل نماید باران و روزی اش را، خدا به شما گرفتاریها را برطرف کند،

وَ بِكُمْ يُنَزِّلُ اللَّهُ الْغَيْثَ، وَبِكُمْ تُسَبِّحُ (تَسِيخُ) الْأَرْضُ الَّتِي

و به شما باران فرو بارد، و به شما تسبیح می گوید زمینی که

تَحْمِلُ أَبْدَانَكُمْ، وَتَسْتَقِرُّ جِبَالُهَا عَنِ مَرَأْسِيهَا، إِرَادَةَ الرَّبِّ

حامل بدنهای شماست، و کوههایش به وسیله لنگرهای آن مستقر می گردد، خواست پروردگار

فِي مَقَادِيرِ أُمُورِهِ تَهْبِطُ إِلَيْكُمْ، وَ تَصْدُرُ مِنْ بُيُوتِكُمْ،

در اندازه گیریهای امورش به سوی شما فرود می آید، و از خانه های شما صادر می گردد،

وَ الصَّادِرُ عَمَّا فَضِّلَ مِنْ أَحْكَامِ الْعِبَادِ؛ لُعِنَتْ أُمَّةٌ قَتَلَتْكُمْ

و صادر شونده از شماست آنچه به تفضیل بیان شده از احکام بندگان، ملعون باد امتی

وَ أُمَّةٌ خَالَفَتْكُمْ، وَ أُمَّةٌ جَحَدَتْ وَ لَايَتَكُمْ، وَ أُمَّةٌ ظَاهَرَتْ

که شما را کشت، و امتی که با شما مخالفت نمود، و امتی که ولایت شما را انکار کرد، و امتی که علیه

عَلَيْكُمْ، وَ أُمَّةٌ شَهِدَتْ وَ لَمْ تُسْتَشْهِدِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ

شما یکدیگر را پشتیبانی نمود، و امتی که حاضر بود و شهادت خواهی نمود، خدا را سپاس که قرار داد

النَّارَ مَا وَاهُمْ، وَ بَيْسَ وَرْدِ الْوَارِدِينَ، وَ بَيْسَ الْوَرْدِ الْمُرُودِ،

آتش را جایگاهشان، و بد جایی است برای وارد شوندگان، و بد است آن ورودگاه وارد شده،

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. سَبِّسْ سَهَ مَرْتَبَةً بَگُو: [وَ] صَلَّى اللَّهُ

و خدا را سپاس پروردگار جهانیان درود خدا

عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ. بَعْدَ سَهَ مَرْتَبَةً بَگُو: أَنَا إِلَى اللَّهِ مِّنْ خَالَفَكَ

بر تو ای ابا عبد الله بعد سه مرتبه بگو: من به جانب خدا از کسانی که با تو مخالفت کردند

زیارت مطلقه امام حسین علیه السلام

بَرِّیْ. پس از آن به نزد قبر فرزند آن حضرت، علی بن

بیزاری می‌جویم

الحسین علیه السلام که پائین پای پدر مدفون است می‌روی

و می‌گویی: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای

يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ؛

فرزند امیر مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند حسن و حسین،

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَ خَدِیجَةَ وَ فَاطِمَةَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ، صَلَّى

سلام بر تو ای فرزند خدیجه و فاطمه، درود خدا بر تو درود خدا بر تو، درود

اللَّهُ عَلَیْكَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ؛ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ. این لعن را

خدا بر تو، خدا لعنت کند کسانی را که تو را کشتند.

سه مرتبه می‌گویی، و نیز سه مرتبه می‌گویی: أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ

من به جانب خدا از آنان

بَرِّیْ. آنگاه بر می‌خیزی و به دست خود به جانب شهدا (علیهم السلام)

بیزارم.

اشاره می‌کنی و می‌گویی:

السَّلَامُ عَلَیْكُمْ، السَّلَامُ عَلَیْكُمْ، السَّلَامُ عَلَیْكُمْ؛ فُزْتُمْ وَاللَّهُ،

سلام بر شما، سلام بر شما، سلام بر شما، به خدا رستگار شدید،

فُزْتُمْ وَاللَّهُ، فُزْتُمْ وَاللَّهُ، فَلَيْتَ أَنِّي مَعَكُمْ، فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا.

به خدا رستگار شدید، به خدا رستگار شدید، ای کاش من هم با شما بودم، و به رستگاری بزرگ نایل می‌شدم.

پس بر می‌گردی، و قبر ابو عبد الله علیه السلام را مقابل خود قرار

می‌دهی، یعنی پشت قبر مطهر می‌ایستی، و شش رکعت نماز

زیارت مطلقه امام حسین علیه السلام

می‌گزاری، چون این کار را انجام دادی زیارتت تمام شده، اگر خواستی برگردی برگرد. مؤلف گوید: شیخ طوسی در «تهذیب»، و صدوق در کتاب «من لا یحضره الفقیه» نیز این زیارت را نقل کرده‌اند، و شیخ صدوق فرموده: من در کتاب «مزار و مقتل» انواعی از زیارات را نقل کردم، و برای کتاب «من لا یحضره الفقیه» این زیارت را انتخاب کردم، زیرا به اعتبار سند، صحیح‌ترین زیارت نزد من است، و همین زیارت شریف ما را کافی و وافی است.

زیارت دوم حضرت ابی‌عبدالله حسین علیه السلام

شیخ کلینی از امام علی النقی علیه السلام روایت کرده است که آن حضرت فرمود: نزد امام حسین علیه السلام می‌گویی:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي

سلام بر تو ای ابا عبد الله، سلام بر تو ای حجت خدا بر روی

أَرْضِهِ ، وَ شَاهِدَهُ عَلَى خَلْقِهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ

زمین، و گواه او بر خلق سلام بر تو ای فرزند رسول

اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ

خدا، سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی، سلام بر تو ای فرزند

فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ ، وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ ،

فاطمه زهرا، شهادت می‌دهم که تو نماز را برپا داشتی، و زکات را پرداختی،

زیارت مطلقه امام حسین علیه السلام

وَأَمَرْتُ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ

و امر به معروف، و نهی از منکر نمودی، و در راه خدا جهاد

اللَّهِ، حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ، فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ حَيًّا وَ مَيِّتًا. آنگاه

کردی، تا مرگ تو را در رسید، پس درود خدا بر تو در زندگی و پس از مرگ.

گونه راست صورت را بر قبر بگذار و بگو: أَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَى

شهادت می دهم که تو

بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ، جِئْتُ مُقِرًّا بِالذُّنُوبِ، لِتَشْفَعَ لِي عِنْدَ رَبِّكَ؛

در همه کارهایت بر برهانی از پروردگارت هستی، به درگاه تو با اقرار به گناهان آمدم، تا نزد پروردگارت ای فرزند رسول

يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ. پس یک یک امامان را به نامهایشان یاد کن

خدا برای من شفاعت کنی

و بگو: أَشْهَدُ أَنَّكُمْ حُجَجُ اللَّهِ؛ آنگاه بگو: أَكْتُبُ لِي عِنْدَكَ

شهادت می دهم که شما حجتهای خدايید نزد خود برای من

مِيثَاقًا وَ عَهْدًا؛ إِنِّي آتَيْتُكَ مُجَدِّدًا الْمِيثَاقَ، فَاشْهَدْ لِي عِنْدَ

پیمان محکم و عهدی بنویس، که من برای تجدید کردن پیمان نزد تو آمدم، پس شهادت ده برای من نزد

رَبِّكَ؛ إِنَّكَ أَنْتَ الشَّاهِدُ.

پروردگارت، زیرا که تو نیکو شاهدی هستی.

زیارت سوم حضرت ابی عبدالله حسین علیه السلام

زیارت مختصری است که سیّد ابن طاووس، در کتاب

«مزار» نقل کرده، و در آن فضل بسیاری آمده است، فرمود

[با حذف اسناد روایت]: از جابر جعفی، از امام صادق علیه السلام

روایت شده: که به جابر فرمود: بین شما و قبر حسین علیه السلام

چه اندازه مسافت است؟ عرضه داشتم: یک روز و پاره‌ای از

زیارت مطلقه امام حسین علیه السلام

سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

حبیب خدا، سلام بر تو ای وارث علی امیر مؤمنان

وَ خَيْرِ الْوَصِيِّينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ،

و بهترین جانشینان، سلام بر تو ای وارث حسن پسندیده،

الطَّاهِرِ الرَّاضِي الْمُرَضِيِّ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الْأَكْبَرُ؛

و پاک و راضی و مورد خشنودی حق، سلام بر تو ای صدیق اکبر،

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى

سلام بر تو ای جانشین نیکوکار پرهیزگار، سلام بر تو و بر

الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ، وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ارواحی که به درگاهت فرود آمدند، و مرکب به بارگاهت خوابانند، سلام بر تو

وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ بِكَ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ،

و فرشتگان چرخنده گرداگردت، شهادت می دهم که نماز به پا داشتی،

وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ،

و زکات پرداختی، و امر نمودی به معروف و از منکر نهی کردی،

وَجَاهَدْتَ الْمُلْحِدِينَ، وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ؛

با ملحدان جهاد کردی و خدا را پرستیدی تا مرگت در رسید،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. آنگاه به جانب قبر

سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

مطهر می روی، و برای تو به هر قدمی که برداری

و بگذاری، ثواب کسی که در راه خدا کشته شده و در خون

خود غلطیده خواهد بود. چون به قبر رسیدی، دست خود را

به قبر بمال و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ. سپس برای

انجام نماز برو، به هر رکعتی که نزد آن حضرت بجا آوری،

برای تو همانند ثواب کسی که هزار حج و عمره بجا آورده،

زیارت مطلقه امام حسین علیه السلام

و هزار بنده آزاد کرده خواهد بود، و همانند کسی که هزار موقف با پیامبر مرسلی ایستاده باشد پاداش می گیری ... تا آخر خبر. و این روایت با اختلاف کمی به روایت مفضل بن عمر، در آداب زیارت امام حسین علیه السلام گذشت.

زیارت چهارم حضرت ابی عبدالله حسین علیه السلام

از معاویه بن عمّار نقل شده: خدمت امام صادق علیه السلام عرضه داشتم: چون به زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه بگویم؟ فرمود: بگو: **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؛ صَلَّى اللَّهُ**

سلام بر تو ای ابا عبدالله، درود خدا

عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، رَحِمَكَ اللَّهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؛ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ

بر تو ای ابا عبدالله، خدا رحمتت کند ای ابا عبدالله، خدا لعنت کند کسی را

قَتَلَكَ، وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِكَ، وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ

که تو را کشت، خدا لعنت کند کسی را که در خونت شریک شد، و خدا لعنت کند کسی را که این واقعه

ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ؛ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ بَرِيٌّ.

به او رسید، و با آن خشنود شد، من به سوی خدا از این واقعه هولناک بیزارم.

زیارت پنجم حضرت ابی عبدالله حسین علیه السلام

به سند معتبر روایت شده: حضرت موسی بن جعفر علیه السلام به ابراهیم بن ابی البلاد فرمود: هنگامی که به زیارت امام حسین علیه السلام می روی چه می گویی؟ گفت می گویم: **السَّلَامُ**

سلام

زیارت مطلقه امام حسین علیه السلام

عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ أَشْهَدُ

بر تو ای ابا عبدالله سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، شهادت می دهم

أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَ أَمَرْتَ

که تو نماز بپا داشتی، و زکات پرداختی، و به خوبی

بِالْمَعْرُوفِ، وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ،

امر کردی، و از بدی نهی نمودی، و به سوی راه پروردگارت

بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ

با حکمت و موعظه نیکو فرا خواندی، و شهادت می دهم آنان که

سَفَكُوا دَمَكَ وَ اسْتَحَلَّوْا حُرْمَتَكَ، مَلْعُونُونَ مُعَذَّبُونَ،

خونت را ریختند، و حرمتت را حلال شمردند، در لعنت و شکنجه

عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ؛ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوا

بر زبان داود و عیسی پسر مریم اند، به خاطر گناهی که مرتکب شدند، و اهل ستم

يَعْتَدُونَ. حضرت فرمود آری چنین است.

و تجاوز بودند.

زیارت ششم حضرت ابی عبدالله حسین علیه السلام

از امام صادق علیه السلام روایت شده : به عمار ساباطی فرمود:

چون به قبر امام حسین علیه السلام برسی بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

امیر مؤمنان، سلام بر تو ای ابا عبدالله، سلام بر تو ای

سَيِّدَ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ؛ السَّلَامُ

سرور جوانان اهل بهشت، و رحمت و برکات خدا بر تو باد

زیارت مطلقه امام حسین علیه السلام

عَلَيْكَ يَا مَنْ رِضَاهُ مِنْ رِضَى الرَّحْمَنِ، وَسَخَطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمَنِ؛

ای آن که خشنودی اش از خشنودی خدای رحمن، و خشمش از خشم خدای رحمن است،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَحُجَّةَ اللَّهِ، وَبَابَ اللَّهِ وَالدَّلِيلَ عَلَى

سلام بر تو ای امین خدا، و حجت خدا و باب خدا، و راهنمای به راه

اللَّهِ، وَالدَّاعِيَ إِلَى اللَّهِ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ حَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ،

خدا، و دعوت کننده خدا، شهادت می دهم که تو حلال خدا را حلال کردی،

وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ، وَاقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَآمَرْتَ

و حرام خدا را حرام نمودی، و نماز را برپا داشتی، و زکات دادی، و امر

بِالمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ،

به معروف، و نهی از منکر نمودی، و به سوی راه پروردگارت با

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَمَنْ قُتِلَ

حکمت و موعظه نیکو فرا خواندی، و شهادت می دهم که تو و کسانی که

مَعَكَ شُهَدَاءُ، أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ قَاتِلَكَ فِي

کشته شدند، با تو همه شهیدند، نزد پروردگارتان زنده‌اید و روزی داده می‌شوید، و شهادت می‌دهم که قاتل تو در

النَّارِ، أَدِينُ اللَّهُ بِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ قَتَلَكَ، وَمِمَّنْ قَاتَلَكَ، وَشَايَعَ

آتش دوزخ است، خدا را پیروی می‌کنم، با بی‌زاری از کسی که تو را کشت، و از کسی که با تو جنگید، و بر علیه تو از دشمن

عَلَيْكَ، وَمِمَّنْ جَمَعَ عَلَيْكَ، وَمِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَلَمْ يُعِنِكَ؛ يَا

پیروی کرد، و از کسی که بر علیه تو گرد آمد، و از کسی که صدایت را شنید، و یاریات ننمود،

لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ، فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا.

ای کاش با شما بودم، و به رستگاری بزرگ می‌رسیدم.

مؤلف گوید: این سه زیارت [چهارم و پنجم و ششم] از

کتاب «مزار» ابن قولویه منقول است.

زیارت مفهم حضرت ابی عبدالله حسین علیه السلام

زیارت وِرش

زیارت وِرش

شیخ طوسی در کتاب «مصباح» از صفوان جمال روایت کرده: از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ برای زیارت مولا یمان حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ اجازه خواستم، و استدعا نمودم، برای من جهت زیارت آن حضرت دستور العملی ذکر کند، که به آن صورت به زیارت اقدام کنم، فرمود: ای صفوان، پیش از حرکت به سفر، سه روز روزه بدار، و روز سوم غسل کن، پس اهل و عیال خود را نزد خویش جمع کن و چنین بگو: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوِدِعُكَ... تا آخر دعا که قبلاً ذکر شد.** آنگاه دعایی تعلیم او فرمود که وقتی به فرات برسد بگوید. سپس فرمود: با آب فرات غسل کن، به درستی که پدرم مرا از پدرانش عَلَيْهِمُ السَّلَامُ خبر داد که رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود: همانا این فرزند من حسین، پس از من در کنار فرات کشته خواهد شد، هر که او را زیارت کند، و از فرات غسل نماید، گناهان او بریزد و مانند روزی شود که مادر او را به دنیا آورده است. چون غسل کنی در حال انجام غسل بگو: **بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ.**

به خدا، و با خدا.

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَطَهُورًا وَحِرْزًا، وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ

خدایا آن را قرار ده روشنی و پاک کننده و نگهدارنده، و شفای از هر درد

زیارت وِرش

وَسُقْمٍ ، وَآفَةٍ وَعَاهَةِ . اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي ، وَاشْرَحْ بِهِ

و بیماری ، و آفت و آسیب ، خدایا دلم را با آن پاک کن ، و سینهام

صَدْرِي ، وَسَهِّلْ لِي بِهِ أَمْرِي . چون از غسل فارغ شوی دو

را بگشای ، و کارم را با آن آسان گردان.

جامه پاکیزه بپوش ، و در مشرعه دو رکعت نماز بجای آر ،
که آن همان مکانی است که حق تعالی درباره شأنش فرمود:
«در زمین قطعه‌هایی است نزدیک یکدیگر ، و بوستانهاست
از انواع انگور ، و کشتزار و باغستانهایی است از خرما ، دو تا
از یک ریشه رسته ، و غیر دو تا از یک اصل روئیده شده ،
به یک آب ، آبخورده می‌شوند ، و بعضی از آنها را بر بعض
دیگر از میوه زیادتی می‌دهیم.» چون از نماز فارغ شوی ، با
حالتی آرام ، و همراه با وقار به جانب حائر حرکت کن ،
و گامهای خود را کوتاه بردار ، به درستی که خدای تعالی
برای هر گامی که برمی‌داری برایت حجّ و عمره می‌نویسد ،
و با دل فروتن و دیده گریان راه برو و بسیار کن ذکر الله
اَكْبَرُ و لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ و ثنا بر خدا ، و صلوات بر رسول خدا
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ و آله و سَلَّمَ و به ویژه صلوات بر حسین عَلِيٍّ را ، و بسیار کن
لعنت بر قاتلان آن حضرت و بیزاری جستن از کسانی که در
ابتدا ، پایه ظلم و جور بر اهل بیت عَلَهِمُ را بنا گذاشتند .
هر گاه به درگاه حائر رسیدی بایست و بگو :

زیارت وِرش

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً

خدا بزرگتر است بزرگتر، و سپاس خدا راست بسیار، و منزه است خدا هر صبح

وَ أَصِيلاً؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا، وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ

و شب، سپاس خدای را که ما را به این مسیر هدایت کرد، و ما نبودیم کسانی که هدایت شویم،

لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ، لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ. پس بگو:

اگر خدا هدایتمان نمی کرد، همانا رسولان پروردگار ما به حق آمدند.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؛ السَّلَامُ

سلام بر تو ای رسول خدا، سلام بر تو ای پیامبر خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ؛

بر تو ای خاتم پیامبران، سلام بر تو ای سرور رسولان،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؛

سلام بر تو ای حبیب خدا، سلام بر تو ای امیر مؤمنان،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ

سلام بر تو ای آقای جانشینان، سلام بر تو ای پیشوای

الْمُحَجَّلِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ، سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ؛

سپیدرویان، سلام بر تو ای فرزند فاطمه، سرور زنان جهانیان،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِكَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ

سلام بر تو و بر امامان از فرزندان، سلام بر تو ای جانشین

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ؛ السَّلَامُ

امیر مؤمنان، سلام بر تو ای صدیق شهید، سلام

عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ (رَبِّي)، الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَقَامِ الشَّرِيفِ؛

بر شما ای فرشتگان که مقیم در این مقام شریفید،

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ رَبِّي، الْمُحَدِّقِينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ

سلام بر شما ای فرشتگان پروردگرم، که گرداگرد قبر حسین

السَّلَامُ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِنْنِي أَبَدًا، مَا بَقِيْتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ

(درود بر او) هستید، سلام بر شما از سوی من همیشه تا هستم و شب

زیارت وراث

وَالنَّهَارُ. سپس می‌گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ

و روز برپاست. سلام بر تو ای ابا عبدالله سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان،

عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ، الْمُقَرَّبُ بِالرَّقَبِ، وَالتَّارِكُ

بندهات و فرزند بندهات و فرزند کنیزت هستم، اقرار به غلامی شما دارم، و ترک کننده

لِلْخِلَافِ عَلَيْكُمْ، وَالْمُوَالِي لَوَالِيكُمْ، وَالْمُعَادِي لِعَدُوِّكُمْ، قَصَدَ

مخالفت با شما، دوستدار دوستانتان، و دشمن دشمنانتان می‌باشم، حرمت را

حَرَمَكَ، وَاسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ، وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِقَصْدِكَ. أَدْخُلُ

قصد کرده، و به زیارتگاهت پناه آورده، و به سوی تو با قصد کردنت تقرب جست، آیا وارد شوم

يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ أَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ أَدْخُلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؟

ای رسول خدا؟، آیا وارد شوم ای پیامبر خدا، آیا وارد شوم ای امیر مؤمنان،

أَدْخُلُ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ؟ أَدْخُلُ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ

آیا وارد شوم ای سرور جانشینان آیا وارد شوم ای فاطمه سرور زنان

العالمين؟ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؟ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ

جهانیان، آیا وارد شوم ای مولایم ای ابا عبدالله، آیا وارد شوم ای مولایم

يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؟ پس اگر دلت فروتن و دیده‌ات گریان

ای فرزند رسول خدا؟

شد، نشانه اجازه ورود است، پس وارد شو و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ

سپاس خدای

الوَاحِدِ الْأَحَدِ، الْفَرْدِ الصَّمَدِ، الَّذِي هَدَانِي لِوِلَايَتِكَ،

را آن یگانه و یکتا و فرد و بی‌نیازی که مرا به ولایتت هدایت نمود،

وَ خَصَّنِي بِزِيَارَتِكَ، وَ سَهَّلَ لِي قَصْدَكَ. آنگاه تا درگاه قبّه

و به زیارتت اختصاص داد، و آهنگ به سوی تو را برایم آسان نمود.

مطهره برو، و برابر بالا سر بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو

زیارت وراث

یا وارثِ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ یا وارثِ نوحِ نَبِیِّ

ای وارث آدم برگزیده خدا، سلام بر تو ای وارث نوح پیامبر

اللَّهُ ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ یا وارثِ اِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ

خدا سلام بر تو ای وارث ابراهیم دوست خدا، سلام بر تو

یا وارثِ موسیٰ کَلِیمِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ یا وارثِ عِسیٰ رُوحِ

ای وارث موسی همسخن خدا، سلام بر تو ای وارث عیسی روح

اللَّهُ ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ یا وارثِ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ

خدا، سلام بر تو ای وارث محمد حبیب خدا، سلام بر تو

یا وارثِ امیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلَیهِ السَّلَامُ ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ یا بَنَ

ای وارث امیر مؤمنان ولی خدا، سلام بر تو ای فرزند

مُحَمَّدِ الْمُصْطَفَیِّ ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ یا بَنَ عَلِیِّ الْمُرْتَضَیِّ ؛ السَّلَامُ

محمد مصطفی، سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی، سلام

عَلَیْكَ یا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ یا بَنَ خَدِیجَةَ

بر تو ای فرزند فاطمه زهرا، سلام بر تو ای فرزند خدیجه

الْكُبْرَى ؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ یا ثارَ اللَّهِ وَابْنَ ثارِهِ ، وَالْوَرِثَةَ الْمُتَوَرَّ

کبری، سلام بر تو ای خون خدا و فرزند خون خدا، و تنهای ستمدیده،

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ ، وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ ،

شهادت می دهم که تو نماز بپاداشتی، و زکات پرداختی، و امر به معروف

وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَ أَطَعْتَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ ، حَتَّى آتَاكَ

و نهی از منکر نمودی، و خدا و رسولش را اطاعت کردی، تا مرگ تو را

الْيَقِينُ ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ ، وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ ، وَ لَعَنَ

در رسید، خدا لعنت کند ملتی را که تو را کشتند و لعنت کند مردمی را که به تو ستم نمودند، و لعنت

اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ ، فَ رَضِيَتْ بِهِ . یا مَوْلَایَ یا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ ،

کند ملتی را که این واقعه را شنیدند و به آن راضی شدند، ای مولای من ای ابا عبدالله،

أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ ، وَالْأَرْحَامِ

شهادت می دهم که تو نوری بودی در صلیبهای شامخ، و رحمهای